

02

Regulatorno telo za elektronske medije

From: "Regulatorno telo za elektronske medije" <office@rem.rs>
Date: 3. mart 2021 9:45
To: "Olivera Zekić" <zoljica@yahoo.com>
Attach: 20210303092717.pdf; Gospodji Oliveri Zekic.doc
Subject: Fw: Helsinški odbor, Zahtev

Република Србија
 Републичка радиодифузна агенција

From: Tamara Besevic
Sent: Wednesday, March 03, 2021 9:35 AM
To: office@rem.rs
Cc: office@helsinki.org.rs
Subject: Helsinški odbor, Zahtev

ПРИМЉЕНО: 03. 03. 2021			
Орг. јед.	Број	Порука	Гр.
07-393/21			

Poštovana,

U juče dostavljenom zahtevu potkrala se greška, te Vam ovom prilikom dostavljamo novi zahtev, uz molbu da prethodni zanemarite.

Za: gospođu Oliveru Zekić

Poštovani gospođo Zekić,

Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji zahteva od Saveta Regulatornog tela za elektronske medije da reaguje povodom izjava urednika Televizije *Happy* Milomira Marića i režisera Predraga Antonijevića o logorima u okolni Prijedora, izrečenih u emisiji „Dobro jutro Srbijo“, emitovanoj 22. februara 2021. godine na TV *Happy*.

U attachmentu se nalaze detalji u vezi sa ovim Zahtevom.

Pozdrav,

--

Tamara Besevic
 Helsinki Committee for Human Rights
 Project Assistant
 Kneza Milosa 4
 11000 Belgrade, Serbia

BROJ: 03

DATUM: 02. 03. 20 21 god
BEOGRAD-BELGRADE

HELSINŠKI ODBOR ZA LJUDSKA PRAVA U SRBIJI
HELSINKI COMMITTEE FOR HUMAN RIGHTS IN SERBIA
Srbija, 11000 Beograd, Kneza Miloša 4, tel/fax: (+381 11) 33 49 170, e-mail:
office@helsinki.org.rs; <http://www.helsinki.org.rs>

Savet Regulatornog tela za elektronske medije
Gospođa Olivera Zekić
Predsednica Saveta
Trg Nikole Pašića br. 5, Beograd 11000

Poštovana gospođo Zekić,

Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji zahteva Saveta Regulatornog tela za elektronske medije da reaguje povodom izjava urednika Televizije *Happy* Milomira Marića i režisera Predraga Antonijevića o logorima u okolni Prijedora, izrečenih u emisiji „Dobro jutro Srbijo“, emitovanoj 22. februara 2021. godine na TV *Happy*.

Marić je u emisiji izgovorio da je „od izbijanja rata u Bosni i otkrivanja logora u okolini Prijedora celokupna svetska propaganda htela da dokaže da su se pojavili nacisti novog doba i da su to Srbi“, a Antonijević uzvratilo: „Tako je“. Za „čoveka iza žice“ sa čuvene fotografije britanskih novinara iz 1992. godine, Antonijević je rekao da je „mršav jer boluje od tuberkuloze“, na šta je Marić odgovorio da su ga „izveli, nahranili i onda vodili po cirkusima“. „To je bio sabirni logor da se sklone, da ih neko ne ubije. Oni su njega posle nahranili, odveli su onog mršavog, prikazivali su ga u cirkusu u Evropi. Eto, to je njihova propaganda“, rekao je Marić.

Podsećamo, Haški tribunal je utvrdio činjenice da su srpske snage 30. aprila 1992. godine preuzele kontrolu nad opštinom Prijedor, nakon čega je na hiljade nesrpskih civila, bosanskih Muslimana i Hrvata, zatočeno u logorima Omarska, Keraterm i Trnopolje. Uspostavljanje ovih logora bilo je posledica namerne diskriminacije i progona nesrpskog stanovništva i deo plana da se oni koji nisu Srbi proteraju iz opštine Prijedor. Težina i monstroznost zločina koji su počinjeni u opštini Prijedor tokom 1992. godine podstakli su osnivanje posebnog međunarodnog krivičnog suda.

Haški tribunal je zbog progona na političkoj, rasnoj i verskoj osnovi, ubistava, mučenja i okrutnog postupanja prema zatočenicima logora Omarska, Keraterm i Trnopolje osudio

11 osoba. Među njima su lokalni političari, policajci, te upravnici, komandanti i stražari u logorima.

Ukazujemo da su urednik TV Happy i njegov gost izrekli laži na televiziji sa nacionalnom frekvencijom. Narušen je osnovni medijski princip, ali i zakonska obaveza koja se odnosi na istinito i objektivno informisanje javnosti. Ovakvim Izjavama, TV Happy, Marić i Antonijević, krše osnovna ljudska prava, vređaju dostojanstvo žrtava i dovode u zabludu građane Srbije, propagirajući lažne informacije koje mogu dodatno da prodube jaz između različitih etničkih zajednica u Srbiji i na prostoru bivše Jugoslavije. Upozoravamo da se na ove Izjave mora brzo reagovati s obzirom na uticaj koji u javnosti imaju oni koji su ih izrekli. Osudom ovakvih Izjava, sprečava se širenje laži o ratovima u bivšoj Jugoslaviji i žrtvama logora i genocida. Negiranje zločina nad Bošnjacima tokom rata 1992-1995 je nastavak ratne propagande koja je je imala za cilj dehumanizaciju žrtava i sticanje podrške javnosti za najstrašnije zločine. O tome svedoče brojni lokalni i međunarodni ekspertski izveštaji i utvrđene činjenice.

U prilogu vam dostavljamo informacije o zločinima u Prijedoru i logorima Omarska, Keraterm i Trnopolje. Helsinški odbor je spreman da vam pomogne u dobijanju dodatnih informacija o ovim zločinima.

U nadi da ćete brzo postupiti po ovom zahtevu,

Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji

Izvršna direktorka

Izabela Kisić

Izabela Kisić

Logori Omarska, Keraterm i Trnopolje u presudama MKSJ

Srpske snage su 30. aprila 1992. godine preuzele kontrolu nad opštinom Prijedor, nakon čega je na hiljade nesrpskih civila, bosanskih Muslimana i Hrvata, zatočeno u logorima Omarska, Keraterm i Trnopolje. Uspostavljanje ovih logora bilo je posledica namerne diskriminacije i progona nesrpskog stanovništva i deo plana da se nesrbi proteraju iz opštine Prijedor.

Težina i monstruoznost zločina koji su počinjeni u opštini Prijedor tokom 1992. godine, a o kojima svedoče snimci i fotografije nastale tokom posete britanskih novinara početkom avgusta 1992. godine, podstakli su osnivanje posebnog međunarodnog krivičnog suda.

Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju je zbog progona na političkoj, raskoj i verskoj osnovi, ubistava, mučenja i okrutnog postupanja prema zatočenicima logora Omarska, Keraterm i Trnopolje osudio 11 osoba. Među njima su lokalni političari, policajci, te upravnici, komandanti i stražari u logorima.

Prema nalazima Suda, koji su utvrđeni van razumne sumnje, zatočnici su u logorima boravili u nečovečnim uslovima i uz zlostavljanje kao neprekidnu i opštu pojavu. Od trenutka kada stignu u logor Omarska, zatočnici su bili maltretirani i izloženi torturi: tukli su ih tokom ispitivanja, tokom obroka, obavljanja nužde, ili jednostavno iz obesti. Udarali su ih pesnicama, čizmama, kundacima pušaka, svim vrstama predmeta. Nije bila retkost ni da se nad zatočenicima izivljavaju osobe izvan logora. Ubijanje je bilo uobičajena pojava. Neki zatočnici nisu dobijali hranu i vodu po nekoliko dana nakon dolaska u logor, a nakon toga su dobijali jedan obrok dnevno. Hrana je bila lošeg kvaliteta, često pokvarena ili nejestiva, i veoma oskudna. Zatočnici su gladovali, usled čega je većina izgubila 25 do 35 kilograma telesne težine za vreme boravka u Omarskoj. Higijenski uslovi i zdravstvena zaštita bili su krajnje neadekvatni. Žene zatočnice logora bile su izložene raznim oblicima seksualnog nasilja, uključujući silovanje. Prema rečima jednog od sudaca, „nije postojalo niti jedno jedino mesto u krugu logora Omarska na kojem bi se zatočenik mogao osećati bezbedno ili se jednostavno nadati da ga niko neće udariti niti podvrgnuti nekom obliku nasilja“.

U logoru Keraterm zatočeni su bili smešteni u neuslovni prostor, u kojima često nije bilo dovoljno mesta za sedenje, odnosno ležanje jer su prostorije bile prepune. Tokom prvog meseca logoraši su spavali na betonskom podu, bez pokrivača i ležajeva. Većina nužnika nije funkcionisala kako treba, pa su zatočeni na putu do njih prolazili kroz vodu, mokraću i izmet, ili su za obavljanje nužde koristili bure i kese. U Keratermu nije bilo mogućnosti pranja i zatočeni nisu mogli da održavaju higijenu. Jednom dnevno su dobijali porciju hrane lošeg kvaliteta u količinama jedva dovoljnim za preživljavanje, a ponekad je ne bi uopšte dobili. Kako se povećavao broj zatočenika, tako se smanjivala količina hrane koju su zatočeni dobijali. Gotovo svi svedoci zatočeni u logoru Keraterm izjavili su da su bili podvrgavani fizičkom i psihološkom zlostavljanju, koje je bilo svakodnevna pojava. Muškarci i žene zatočeni logora bili su izloženi seksualnom nasilju, po kojem je ovaj logor bio naročito zloglasan.

Većina osuđenih počinilaca ratnih zločina u logorima na teritoriji opštine Prijedor nije poricala da su ovi zločini počinjeni, već je nastojala da umani svoje učešće i odgovornost za njih. Četvorica optuženih priznali su krivicu. Nekadašnji komandant obezbeđenja u logoru Keraterm, Duško Sikirica, potvrdio je da je znao za nehumane uslove u logoru, kao i da su zatočeni premlaćivani, silovani, seksualno zlostavljani i ubijani. On sam ubio je jednog zatočenika u logoru tako što mu je pucao u glavu. Trojica stražara u tom logoru, Predrag Banović, Damir Došen i Dragan Kolundžija, potvrdili su svoje učešće u zlostavljanju, progonu zatočenika, i ubistvu zatočenika.

Predmeti

2000.

- Duško Tadić, Predsjednik lokalnog odbora Srpske demokratske stranke u Kozarcu, osuđen na 20 godina zatvora zbog prisilnog premještanje civila u zatočeničke logore i zbog ubistva.

- Damir Došen, vođa smene straže u logoru Keraterm, proglašen krivim za progone na političkoj rasnoj i vjerskoj osnovi i osuđen na pet godina, priznao krivicu
- Dragan Kolundžija, vođa smene straže u logoru Keraterm, proglašen krivim za progone na političkoj rasnoj i vjerskoj osnovi i osuđen na tri godine, priznao krivicu

2003.

- Predrag Banović, stražar u logoru Keraterm, osuđen za progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi na 8 godina zatvora, priznao je krivicu i prihvatio svoju odgovornost za učesće u pet ubistava i premlaćivanja 27 drugih žrtava.

2005.

- Zoran Žigić, rezervista policije, stražar u logoru Keraterm, ulazio u logore Omarska i Trnopolje kako bi zlostavljao, batinao, mučio i/ili ubijao zatočenike, osuđen za progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, mučenje i okrutno postupanje, 25 godina zatvora
- Mlađo Radić, vođa smjene u logoru Omarska, osuđen za progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, ubistvo i mučenje na 20
- Miroslav Kvočka, policajac u stanici policije Omarska, zamjenik komandira stražarske službe, proglašen krivim za progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi i ubistvo i mučenje, osuđen na 7 godina zatvora
- Milojica Kos, Vođa smjene straže u logoru Omarska, osuđen za progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, ubistvo i mučenje na 6 godina
- Dragoljub Prcać, administrativni pomoćnik komandanta logora Omarska. Osuđen na 5 godina zatvora zbog progona na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, ubistvo i mučenje

2006.

- Milomir Stakić, predsjednik opštinskog Kriznog štaba i načelnik Opštinskog vijeća za narodnu odbranu u Prijedoru, aktivno učestvovao u formiranju logora, osuđen za istrebljenje, ubistvo i progone na 40 godina